

از گوانتانامو تا پلچرخ، از پلچرخ تا کجا؟

قبل از آنکه به سراغ بازداشتگاه گوانتانامو و زندان مخوف پلچرخ برویم، یک نظر اجمالی بر اوضاع زندانها و وضع زندانیان در افغانستان می اندازیم. گزارشها میرساند که به زنان زندانی در زندان پلچرخ کابل تجاوز صورت گرفته است: ((پس از بازدید شماری از نمایندگان زن پارلمان کشور، گفته شده است که تعدادی از زندانیان زن در ندامتگاه پلچرخ کابل مورد تعرض قرار گرفته اند.)) بگفته نجیبه شریف وکیل منتخب مردم از ولایت کابل که از زندانیان زن در زندان پلچرخ دیدن نموده است: ((شمار زنانی که مورد تعرض قرار گرفتند هفت نفر اعلام شده و گفته می شود برخی از این زنان حامله شده اند.)) . طبق معمول مقامات مسوول این ادعا را بی اساس خوانده اند .

فوزیه کوفی یکی دیگر از نمایندگان پارلمان کشور که با این قربانیان از نزدیک ملاقات نموده میگوید: ((آنها (زندانیان) می گویند زمانی که بیمار می شوند و تقاضای دارو می کنند از کلینیک، داروهای بیهوش کننده به آنها داده می شود و بعد مورد سوء استفاده جنسی قرار می گیرند. در بعضی موارد هم آنها به زور به (اتاق) مسئولان زندان برده می شوند و در چند مورد زنان باردار شده اند.)) فوزیه کوفی می افزاید: ((ترس از سنت های افغانی و همچنین ترس از مسئولان زندان، شماری از این زندانیان را به سکوت واداشته از این رو دشوار است که تعداد دقیق قربانیان بدرقتاری های جنسی را مشخص کرد.

او می گوید: "تعداد زنانی که در این مورد حرف زده اند بسیار کم است و متأسفانه همه جرات نمی کنند که در این مورد حرف بزنند، چون وقتی که ما (گروه حقیقت یاب) از زندان بیرون می شویم، هیچ وسیله دفاعی برای آنان وجود ندارد.)) . باز هم مقامات مسوول ادعا میکنند که زنان شاکی به امراض روانی مبتلا هستند .

باز هم بر میگردیم به زندان پلچرخ. زندانیان در این زندان چندین بار دست به شورش و نیز اعتصاب غذائی زده و اخیراً هم تعدادی از آنها به نشانه اعتراض به دوختن دهن های شان اقدام کردند. ((عفو بین الملل در مورد نحوه بدرقتاری با بازداشت شدگان به اقداماتی مانند شلاق زدن، ضرب و شتم، قرار دادن زندانیان در معرض سرمای شدید و محرومیت از غذا اشاره کرده است.)) حال اگر این زندانیان، محبوسین جنایی هستند و به جرم های مختلف محکوم و محبوس گردیده اند و در حال سپری نمودن مدت حبس خود میباشند، پس شکنجه و توهین و تحقیر و تجاوز برای چه و جهت اثبات کدام جرم دیگر خواهد بود؟ هستند زندانیان ای که چندین سال در زندان بسر برده و هنوز دوسیه های شان بررسی نگردیده است و نیز عده بیشماری از زندانیان زن، با اطفال شان زندانی گردیده اند و نیز هستند زنان زندانی که اطفال شان در داخل زندان متولد شده اند و امروز چهار یا پنج سال دارند. سخنگوی کمیسیون حقوق بشر افغانستان می گوید: ((زندانیان زنان از نظر فضا و محیط خیلی وضع بدی دارد. نگرانی ها از سوء استفاده و نگرانی از برخورد نادرست با آنان وجود دارد. مساله دیگر این است که اکثر زنان زندانی با کودکان شان در زندانها به سر می برند و برای کودکان آنها که هیچ جرمی ندارند هیچ امکان و سهولتی وجود ندارند، آنها دوران کودکی شان را در زندان می گذرانند.)) آقای نادری می افزاید که ((عده از کودکان در زندان متولد شده اند و همه دوران کودکی خود را در زندان بوده اند.)) . از طرف دیگر تمام مسوولین زندانهای زنان در مرکز و ولایات، همه مرد هستند و.....

زندانیان ولایات هم وضع بهتری از زندانهای مرکز ندارند. بطور نمونه نگاهی می اندازیم به زندان مرکزی هرات: ((اضافه از شصت درصد زندانیان مرد، و عده ای از کارکنان زندان مرکزی هرات به انواع مواد مخدر معتاد اند. این ارقام براساس بررسی های انجام شده از سوی مدیریت محابس حوزه غرب و صحت عامه ولایت هرات ارائه شده است.)) در قسمت دیگری از این گزارش آمده است: ((یکتن از کارکنان محبس که از افشای اسمش خودداری نمود به آژانس خبری پژواک گفت که در یکسال گذشته، محبس هرات به یک مرکز خرید و فروش مواد مخدر مبدل شده بود و روزانه صد ها زندانی، مواد مخدر را با کمک کارکنان محبس ویا از طریق پایوژان شان در هنگام ملاقات دریافت مینمودند وکدام ممانعت جدی دراین راستا وجود نداشت.

این فرد وضعیت محبس را با ذکرخاطره ای ازقول یکی از محبوسین چنین توصیف نمود: "یکتن از زندانیان که در یکی از بندهای محبس از قدرت زیاد برخوردار بود و عملاً مواد مخدر را در محبس خرید و فروش میکرد یک زندانی معتاد را به علت نپرداختن پول مواد مخدر که قبلاً استعمال کرده بود به یک هفته درپایه یک تخت خواب با زنجیر بسته بود و کسی نبود که از حبس یک زندانی توسط زندانی دیگر جلوگیری کند.)) . زندانیان ولایات دیگر هم وضع بهتر از این ندارند. زمانیکه در پایتخت کشور و در چند قدمی قصر ریاست جمهوری (جمهوری اسلامی افغانستان) وضع بدین منوال باشد، باقی زندانهای رسمی و شخصی را حدس زده میتوانیم که در چه حال باشند.

و اما بر میگردیم به اصل مطلب و آن اینکه مقامات امریکایی در نظر دارند زندانیان جنگی افغان در گوانتانامو را به افغانستان بر گردانده و به مقامات افغان تحویل دهند . ((یک سازمان دفاع از حقوق بشر به نیروهای خارجی در افغانستان در مورد احتمال شکنجه افراد منتقل شده به زندان های این کشور هشدار داده است... این سازمان در مورد نحوه بدرفتاری با بازداشت شدگان به اقداماتی مانند شلاق زدن، ضرب و شتم، قرار دادن زندانیان در معرض سرمای شدید و محرومیت از غذا اشاره کرده است. در گزارش عفو بین الملل به خصوص از اداره امنیت ملی افغانستان به عنوان یکی از نهادهایی نام برده شده است که، به گفته این سازمان، در حال حاضر تهدیدی جدی را متوجه کسانی می کند که در بازداشت دارد.)) اینکه در بازداشتگاه گوانتانامو بر زندانیان چه میگذرد همه از آن با خبریم و میدانیم که با زندانیان به مانند حیوانات رفتار شده و همه روزه مورد شکنجه و توهین و تحقیر قرار میگیرند و... ولی و اما ! به فکر من شرایط در بازداشتگاه گوانتانامو به مراتب بهتر از زندان پلچرخ کابل است . مقامات حکومت مرکزی افغانستان حتی قادر نیستند چند عدد کمپل در اختیار زندانیان بگذارند . از غذا و لباس و دوا و داکتر حتی صحبت هم نباید کرد . از طرف دیگر مقامات امریکایی بادر نظرداشت قوانین بین المللی هرگز نمی توانند و هرگز قادر نیستند تا زندانیان جنگی را اعدام نمایند . پس تنها راهی که میتوانند برگزینند اینست که آنها را به مقامات افغان تحویل داده و بعدتر بنام زندانیان جنایی روانه کشتارگاه نمایند . بگفته عبدالله طیب نماینده زندانیان معترض در زندان پلچرخ کابل ، حکومت زندانیان طالب را در بین شانزده نفر اعدامی ، اعدام کرده است ((زندانیان اعتصاب کننده، می گویند به اعدام شانزده تن از محکومان در هفته گذشته، اعتراض دارند. دولت افغانستان می گوید کسانی که اعدام شدند، به جرایم جنایی، قتل و سرقت مسلحانه دست زده بودند. اما زندانیان معترض ادعا می کنند که اعدام شدگان، زندانیان سیاسی بودند. عبدالله طیب گفت در میان ۱۵ تنی که هفته گذشته اعدام شدند، هفت زندانی طالبان هم بودند. این زندانی همچنین ادعا کرد که مقامات دولتی، با تقاضای زندانیان برای داشتن وکیل، موافقت نکرده اند.)) . از اینجاست که سلسله اعدام ها در افغانستان رو به افزایش است و حکومت اعلان نموده است که حدود صد نفر دیگر نیز به اعدام محکوم گردیده اند و به زودترین فرصت بعد از منظوری رئیس دولت به دار آویخته خواهند شد و قرار گفته سخنگوی رئیس دولت (**جمهوری اسلامی افغانستان**) ، این سلسله همچنان ادامه خواهد داشت ، چون بگفته وی (**تقاضای روز**) است . بدین گونه زندانیان جنگی از گوانتانامو به پلچرخ کابل و از آنجا روانه قربانگاه خواهند گردید و این کار یک جنایت بزرگ بوده و خلاف تمام پرنسیپ های قبول شده حقوق بشر است.

پایان

زندان پلچرخ